

РЕШЕНИЕ

№ 4493

гр. София, 06.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 07.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **12452** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност.

Образувано е по жалба от управителя на [фирма], против Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С551-00458500/02.07.2020 г., издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП, с която е постановено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – магазин „Пекарната на Т.“, находящ се в С., и забрана за достъп до него, за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Закона за данък върху добавената стойност. Заповедта е оспорена и по административен ред, като с Решение № ГДФК-116/16.09.2020 г. директорът на Дирекция „Оперативни дейности“, в ГД „Фискален контрол“ е оставил жалбата без уважение.

По делото оспорващото дружество не е представлявано. С жалбата се твърди материална и процесуална незаконосъобразност на оспорваната заповед, като се иска отмяната ѝ. Доказателства не са ангажирани. Представено е на 22.04.2021 г. незаверено копие на обяснение от А. Г. П. – продавачът, за когото е заповедта е посочено, че не е издал фискален касов бон. Обяснение от същото лице, в същия смисъл е налично в представената от ответника административна преписка.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и желае юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, от доказателствата, представени от ответника и неоспорени от жалбоподателя, приема за установено следното.

На 27.06.2020 г., в 11. 30 часа служители на НАП, облечени със специално облекло, обозначаващо ги като такива, извършили проверка на търговски обект- кулинарен магазин „Пекарната на Т.“, находящ се в [населено място], на [улица], стопанисван от [фирма]. Изчаквайки реда си забелязали, че клиент купува два броя кифли и един сандвич, на обща стойност от 5, 20 лева, но работникът в магазина – А. П., която приела плащането, не издала съответно фискален касов бон от наличното устройство. След като се представили, проверяващите органи по приходите изискали отпечатване на дневен финансов отчет, който бил с оборот от 7,30 лв. и КЛЕН от работещото и въведено в експлоатация фискално устройство. Проверката на парите в касата показала наличност от 14, 30 лв., с оглед на което е приета разлика, в размер на 7 лв., което е квалифицирано като нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ. Нарушението е отразено в протокол от същата дата, наличен на л. 14 от делото. Тези данни (установени по несъмнен начин и неоспорени от жалбоподателя) са мотивирали ответника – началник на Отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП“, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС да наложи на [фирма] принудителна административна мярка (ПAM) „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта, за срок от 14 дни“, с оспорваната Заповед № ФК-С551-00458500/02.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, след обсъждане на доказателствата и на доводите на страните, формира следните изводи по съществуващото на спора.

Жалбата е подадена в срок, от пряко засегнатото юридическо лице и е процесуално допустима за разглеждане. По същество е неоснователна.

Оспорващият не опроверга констатациите, послужили като основание да бъде наложена процесната ПAM. Неиздаването на фискален бон не се отрича от продавача А. П. (обяснение на л. 18 от делото), която оправдава бездействието си в това отношение, с твърдение за наличие на обективни причини – липса на „изработен навик“. За несъмнено Съдът приема, че дружеството, като лице по чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, не е изпълнило задължението (чл. 118, ал. 1 ЗДДС, чл. 25, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.) да регистрира и отчита, посредством фискално устройство извършени продажби, като издава фискален касов бон в момента на плащането. В този смисъл задължението за издаване на касов бон не е предпоставено от желанието на клиента и/или от „навиците“ на продавача в обекта.

При наличие на констатирано обстоятелство, по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1. б. „а“ ЗДДС компетентният административен орган действа в условията на обвързана компетентност и постановява налагане на ПAM. Целта на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е преустановяване на неправомерни действия (бездействие) на задължено лице (търговец), които действия имат за последица ощетяване на фиска (Бюджета), посредством неизпълнение на задълженията, регламентирани с цитираната наредба, респ. – със ЗДДС. Несъмнено, т. нар. „обществена опасност“ на такива нарушения е сериозна, когато се касае за нерегистриране на продажби, посредством фискално устройство. Неиздаването на фискален бон при извършено плащане е факт, който сам по себе си създава условия за т. нар. „отклонения от данъчното облагане“. От друга страна, прилагането на ПAM по

чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС не е предпоставено от установяването (наличието) на преки и непосредствени вреди за фиска. При констатирано обстоятелство, по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1. б. „а“ ЗДДС налагането на ПАМ е задължително и се извършва при условията на обвързана компетентност. Това предполага, че тогава, когато е установено извършено административно нарушение компетентният административен орган е длъжен да постанови принудителната административна мярка, която изпълнява прогласените с разпоредбата на чл. 22 ЗАНН цели, за случая - да бъдат преустановени неправомерни действия (бездействие) на конкретно задължено лице, които имат за последица ощетяване на фиска (Бюджета), посредством неизпълнение на задълженията, регламентирани с цитираната наредба, респ. – със ЗДДС. Оспорената заповед съдържа мотиви и съображения, защо административният орган е преценил да преустанови дейността на магазина за срок от четиринадесет дни. Тези мотиви позволяват на Съда да осъществи дължимия контрол за законосъобразност.

Заповед № ФК-С551-00458500/02.07.2020 г. е издадена от компетентен административен орган, който е приложил правилно относимите материалноправно норми на ЗДДС. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне.

При този изход на съдебния спор основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 143, ал. 3 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от управителя на [фирма], против Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С551-00458500/02.07.2020 г., издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА СОШЪЛ П.“ Е., ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: